

SAVN -en hyldest til sorgen

Et internationalt, tværæstetisk og tværsektoralt projekt.

Koncept, udvikling og performance - CoreAct (DK), scenografi/video design- Katrina Neiburga (LV), musik/lyddesign - Mika Forsling (SE), iscenesætter - Cille Lansade (FR). Forestillingen er co-produceret af Teater GROB og har premiere i november 2017 i en bygning i De Gamles By. Projekter spiller i en måned og der arbejdes p.t på efterfølgende turne.

CoreAct viderefører med dette projekt mere end 10 års erfaring med tværæstetiske og tværsektorale projekter. Forestillingen realiseres via samarbejde med plejehjemmet Slottet, og nogle af beboerne på plejecenteret spiller med i forestillingen, ligeledes vil der være særarrangementer for pleje personale og pårørende. Derudover er der indgået et samarbejde med psykologiprofessor Svend Brinkmann i forbindelse med Aalborgs Universitets forsknings projekt-Sorgens Kultur, hvor en forsker enhed vil følge projektet og studerer hvilken rolle kunsten spiller i forbindelse med sorg bearbejdelse.

SAVN er en forestilling og installation, der udforsker og iscenesætter sorgens komplekse tilstande. Den belyser, hvordan vi i den vestlige verden håndterer det at miste, og hvordan sorgprocessen påvirker vores livsanskuelser. Vi vil skabe rum til sorgens modsatrettede følelser. Et kaos, som springer fra det stille, isolerede, kontrollerede, passive, til det absurde, abstrakte og komiske. *SAVN* er en hyldest til sorgen og dens transformative potentiale.

Hvorfor

Et kendetegn ved det moderne samfunds sorgproces er, at sorgen i stigende grad bliver noget, der skal overstås. Vi skal hurtigt videre, komme over det, og returnere til det "normale". Forsøget på at effektivisere sorgprocessen fører ofte til isolation og sygeliggør de følelsesmæssige faser, der følger med det at miste. Men i sorgen er der mulighed for at skabe perspektiv, for at lære at fordybe os i livet, mens vi mindes dem, der er gået bort. I *SAVN* sætter vi fokus på disse muligheder.

I den Lutherske protestantiske tradition er begravelsesritualer og sorgen afdæmpet og yderst kontrolleret. De følelser vi sidder med holder vi kraftigt tilbage, og der er sjældent plads til den vrede, glæde, gråd og frustration, som er led i sorgen. I modsætning til mange andre kulture, hvor sorgen er et udtalt og fælles projekt. Den engelske sociolog og forsker i sorg Tony Walter mener modsat Freud, at det ikke handler om at bryde bånd og tage afsked, men at vi skal bære den afdøde videre med os som en historie, der påvirker os resten af livet. Han skriver, at vi i lande som England og Danmark, hvor folk ikke vil tale om sorg og helst bare vil komme videre i deres liv, har brug for tilladelse til at anerkende og mindes den døde som et menneske, der stadig betyder noget for os. At vi som et led i sorgprocessen har brug for at få lov at danne historier om den afdøde og få sat vedkommende på plads i vores fremtidige liv.

Vores mål er at skabe et projekt, som tillader publikum at være i mindet og i følelserne forbundet med sorg. Og at skabe et sted, som opmuntrer til at dele minder og derved værdsætte vores egen dødelighed.

Processen

CoreAct har via udviklingsstøtte, fra Kulturstyrelsen over 2 år indsamlet dokumentarisk materiale. Som aktive lyttere i sorgen, ved at assistere bedemænd, observere kremeringer og begravelser, gennem interviews og artists residencies, samt gennem en historisk og kulturel undersøgelse af sorg og sorgritualer. I udviklingsfasen har de skabende kræfter arbejdet tæt sammen og i fællesskab udviklet materiale i en pendulering mellem fysiske afprøvelser og konceptuelle diskussioner. Denne research er resulteret i en velfunderet ramme, som har været afprøvet med både national og internationalt testpublikum.

Hvordan

Projektets dramaturgiske opbygning udarbejdes med parallelle historier, således at flere situationer/scener kan foregå samtidigt. Forestillingen bygger på 3 autentiske fortællinger, som repræsenterer tre dødsituationer. Hver fortælling har forskellige karakterer knyttet til sig. Flere af karaktererne går på tværs af de tre historier, og nogle gange træder de ind i fælles sorgsituationer.

Udklip fra en af fortællingerne;

Jeg har båret hendes seng ind i stuen, hun ligger i sengen, hun hviler. Hendes bror kommer hjem, han har været ude at fejre sidste skoledag, han træder ind i stuen og er helt dækket med barbercreme, hun smiler, jeg siger til ham, at han skal gå ud og tage et bad – han fik aldrig sagt farvel.

Forestillingen bygges op af en **Prolog**, en **Vandring** og en **Epilog**

Prologen- en interaktiv installation, hvor publikum tunes ind på det at mindes.

Vandringen- publikum er vidner til en iscenesat virkelighed, hvorefter de en efter en bliver ført bort og taget med på en vandring rundt i stedets andre rum.

Epilog- publikum føres tilbage til fællesrummet, som nu udgør en bar (gravkaffe/grav øl), i dette rum udspiller sig forskellige publikumsinvolverende aktioner, som giver publikum mulighed for at reflektere, reagere og interagere. Nøgleordene for stykket er kontrasten i forbindelse med sorg; absurditet, komik, angst, afmagt og lettelse.

Iscenesættelse / Installation og scenografi / Lydunivers og musik.

Både kulturelt og religiøst spiller rituelle iscenesættelser af sorg en stor rolle. Projektet trækker på en række af disse kulturelle/religiøse iscenesættelser og bliver derved en slags moderne sorgmanual.

Det visuelle udtryk pendulerer med det genkendelige og det uvirkelige; køkkenbordet der ryster, vaskemaskinen der bliver ved med at spytte tøj ud og videoprojektioner der levendegør ordinære objekter.

Lyduniverset henter inspiration fra den fremmedgørelse man kan føle når man har mistet. Der arbejdes med en forvrængning af velkendte hverdags lyde i kontrast til det mere ordinære og følelsesladede som f.eks. orgel musik.

Iscenesætter Cille Lansade er uddannet fra Das Art i Holland. Hun har iscenesat og skabt en række fysiske teater forestillinger i Frankrig og Belgien. Installation/Scenografi- Katrina Neuburga, prisvindende letlandsk billedkunstner.

Lyduniverset er skabt af den unge svenske multikunstner- Mika Forsling.

Medvirkende performere; Anika Barkan, Helene Kvint, Simon Wiborn, Anders Mosling og en ældre kvinde.

Det planlægges at projektet skal turnerer både nationalt og internationalt.